

כניסת השבת 18:50

צאת השבת 19:47

עלון מוריד
סיפורים
מחזקיםהעלון שלי
בשבת ובחג

ואמר, מישוהו שם לנו כאן סכום של 20 אלף ₪ וכתב שזה עבור טיפולים. אמרה האשה: 'ראה, השכנים שלנו מסכנים, אנחנו בסה"כ 6 שנים אין לנו ילדים, אבל הם כבר 8 שנים בלי ילדים, עדיף לתת להם 'וב"ה יצליחו בטיפולים, בוא נשים להם את זה מבלי שידעו ממי זה...'

כעבור שלושה חודשים, שתי המשפחות נפקדו ב"ה. כי כשאתה חושב על הזולת, גם אם יש עיכוב או גזרה, הסיכוי לבטלם גובר.

בשנות ה-40 לפני קום המדינה, אחרי פטירתו של המקובל הרב פתיה זצ"ל, רצה הבן שלו, חכם שאול, להקים בית כנסת וישיבה על שם אביו המקובל "מנחת יהודה" על הבית של אביו המקובל. הלך לקבלן אחד שנתן להם הצעת מחיר, חכם שאול קיבל את ההצעה והקבלן יצא לדרך עם בניית המתחם של "מנחת יהודה" תחילה הסיר את הבית, וכשבא לבנות, הבחין שהכל סלעים, הלך הקבלן אצל חכם שאול ואמר לו: 'המחיר שאמרתי לכם זה עבור אדמה רגילה, לא ידעתי שיש כאן אדמה סלעית, לשבור ולפרק כאלה סלעים זו עבודה! עבודה! זה פי 2 מחיר!'

אמר לו חכם שאול: 'שמע, אני לא יכול לעמוד במחיר כזה, אז נוותר' למחרת בא הקבלן והמשיך בעבודה כרגיל! אין בעיה אל תוסיפו כלום במחיר. שאל אותו חכם שאול: 'מה קרה? איך התהפכת ועוד לא חלפו 24 שעות? השיב לו הקבלן: 'אני לא יודע אם תאמין לי? אבל בא אלי אתמול זקן בחלום, ושאל: למה אני לא ממשיך בעבודה? וכשהסברתי לו שיש סלעים עצומים שקשים מאד לפירוק, אמר לי הזקן שאם הסלעים מפריעים לי, אז הוא יפרק אותם עבורי, חזור לעבודה! דרש ממני.

ובאתי בבוקר וכל הסלעים נעלמו. לגמרי... לקח חכם שאול תמונה של אביו, הראה לקבלן ושאל אותו האם זה הזקן שהגיע אליי בחלום? 'כן זה הזקן' ללמדנו כוחם של צדיקים!

בקשיש, וכמו בפעם הקודמת, גם עתה, הזמין הרב שטרן אמבולנס לבית החולים ושם טיפלו בקשיש בהצלחה, וגם בפעם השניה נשלחה דרישת תשלום לרב שטרן והוא פנה שוב למשפחה, הם סירבו, התעצבנו ושאלו מדוע הוא מתערב בכלל? ואם הוא מעז להתערב, אז שישלם מכספו והרב אכן שילם מכספו. וכך חזר המקרה הזה 6 פעמים, כשהרב שטרן שילם מכיסו, במשך שנה שלמה, יותר משלושה חודשי משכורת שלו!!

ועתה בחלום הגיע הקשיש ואמר לרב שטרן: 'לא שכחתי אותך, ביקשתי כבר בבית דין של מעלה שירחמו עליך, אתה דאגת למעיים שלי, אני אדאג למעיים שלך'

בבוקר התעורר הרב שטרן ונלקח לניתוח, הוא היה מחויך והמשפחה לא הבינה איך הוא כזה שמח? אמר להם: 'הכל טוב, נעבור את הניתוח ויהיה בסדר ב"ה' כשהתעורר מהניתוח אמרו לו הרופאים: 'אנחנו צריכים לבשר לך' אבל הרב שטרן קטע את דבריהם ואמר: 'אתם לא צריכים לבשר לי שום דבר, אני יודע, אתם לא צריכים לכרות לי שום איבר' ולא הבינו הרופאים מהיכן הוא יודע ועם כזה ביטחון? וחזר הרב שטרן לחייו הנורמלים ב"ה בריא ושלם, וכל הערכות הרופאים קרסו כלא היו! וכפי שמובא בתהילים 'אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי' אתה עושה חסד, החסד הזה ירדוף אותך גם לאחר 42 שנה.

היו שני אברכים שגרים סמוך אחד לשני. אברך אחד נשוי 6 שנים ואין לו ילדים. האברך השני נשוי 8 שנים ואין ילדים. הוא ואשתו עברו כל מיני טיפולים ללא הצלחה ובמשך השנים חסכו כסף בצד לצורך הטיפולים הללו ונותר להם סכום של 20 אלף ₪. אמר האברך לאשתו: 'השכנים שלנו, מסכנים, 6 שנים אין להם ילדים והוא אברך, בטח אין לו כסף לטיפולים, מה דעתך, אולי את ה-20 אלף ₪ האלה ניתן לשכנים שלנו, כדי שיהיה להם ילדים?' 'אני מסכימה' אמרה האשה.

לקחו האברך ואשתו את השטרות של ה-20 אלף שמו במעטפה וכתבו 'הכסף הזה עבור טיפולים' ושמו אצל השכנים מבלי שידעו ממי זה? האברך השכן פתח את המעטפה ראה את השטרות והמכתב ורץ לאשתו

כבר קל לך יותר, ואתה לא מתעצבן כלל! אתה כבר מבין, שזה לא ההוא זרק לי מילה, זה ניסיון של השם, זה לא ההוא שעשה לי כך וכך אני פשוט במבחן, אז כבר קל להתאפק'

הרב יחיאל מיכל שטרן, חלה במחלה קשה במעי הגס ואושפז בבית חולים. נאמר לו שצריך לעבור ניתוח קשה, רוב הסיכויים שהוא לא ישרוד! וגם אם ישרוד והניתוח יצליח, הוא אמנם ישאר בחיים, אבל סיעודי! ובנוסף יצטרכו לכתות כמה איברים! כלומר בכל סיטואציה התוצאה תהיה עגומה!

לילה לפני מועד הניתוח, ראה בחלומו יהודי זקן, הוא נזכר שראה אותו לפני 42 שנים. מה היה?

בצעירותו הלך הרב מידי פעם לבקר קרוב משפחה בבית אבות. פעם אחת, שמע יהודי קשיש נאנק מכאבים ללא הפסקה. הרב שטרן הצעיר ניגש אליו ושאל מה כואב לו? והקשיש השיב שכבר כמה ימים לא התפנה. הרב שטרן היה בהלם טוטאלי ורץ מיד לצוות וסיפר שיש מישהו שלא יכול להתפנות והוא זועק מכאבים. אך מה הופתע הרב, כשבית האבות סרב לטפל באותו קשיש, בטענה שזה ענין של בית חולים, באחריות המשפחה ולא באחריותם.

הרב שטרן הצעיר, לא חשב פעמיים, הוא הזמין אמבולנס, שפינה את הקשיש לבית חולים, שם טיפלו בו כמו שצריך לשמחת הקשיש שכאביו נרגעו. אחרי הטיפול קיבל הרב שטרן דרישה לתשלום על האישפוז והאמבולנס, מדובר בסכום לא קטן כלל. הרב שטרן פנה למשפחה וסיפר להם את השתלשלות האירועים ואמר שיש תשלום על האמבולנס, האישפוז והטיפול בבית החולים. 'מי אמר לך להתערב? תשלם אתה' אמרה המשפחה בנוגשלוטיות בגוונים של לב אבן... הסכום הנדרש היה יותר ממחצית משכורתו החודשית של הרב. אבל הוא הבין עם מי יש לו עסק והלך ושילם את הסכום המטורף הנ"ל.

עברו חודשיים והסיפור חזר על עצמו, הקשיש שוב נאנק מכאבים, ושוב סירבו בבית האבות לטפל

בפרשותינו 98 קללות הבאות חלילה, כשלא מקיימים מצוות. אז כדי שנהיה לראש ולא לזנב, ויחולו עלינו הברכות, צריך ראשית לתקן מידות, כי כשיש לאדם איזו מידה מקולקלת חלילה, זה כמו כדור שלג, כמו מידת הכעס למשל, שמביאה לידי גאווה, לידי חטא ועלולה להביא לידי כפירה רחמנא ליצלן! אדם כעסן, זה גיהנום לו ולבני ביתו, ויתירה מזאת, הכעסן אינו מקבל את מה שאירע לו, הוא לא מבין שהכל זה מהלכים של השם, כי כשאתה כועס על סיטואציה או על הזולת, אתה בעצם כועס על השם!!! **אדם אחד הגיע לרב** ואמר לו: 'כבוד הרב, אני אדם כעסן, ולא יודע איך להוציא ממני את המידה הקלוקלת, הרעה הזו? אנא עזרתך!'

ביקש ממנו הרב להמתין בכניסה לחדר ועוד מעט יקרא לו. בינתיים קרא הרב לאחד האברכים וביקש ממנו לעבור ליד אותו אדם ולהיתקל בו. מאברך אחר ביקש הרב, ללכת עם כוס מים ולכשיגיע ליד אותו אדם ישפוך עליו בטעות את המים... ומאדם שלישי ביקש ללכת עם ציוד משרדי ולכשיגיע לאותו אדם שממתין, יפיל עליו את הציוד בטעות... ושלושת האברכים ביצעו בהצלחה את מה שביקש הרב, ובכל פעם אותו אדם כעסן, לא רק שלא כעס, הוא חיך ואף הרגיע את אותו אברך שהפיל עליו ציוד, או נתקל בו והגדיל לעשות, כששפכו עליו מים, ואמר ברוגע ובנועם, שזה שום דבר בסה"כ מים...

כשקרא הרב לאותו אדם כעסן ושאל אותו: 'אמרת שאתה אדם כעסן, אבל אני ראיתי, לפניי אדם נעים, נחמד, נוח לבריות, מקבל הכל באהבה, לא נראה לי שאתה אדם כעסן' 'אני כעסן ועוד איך' 'אז איך אתה מסביר את ההתנהגות שלך?' 'זו לא חוכמה כבוד הרב, לא נעים לי... אבל אני שמעתי כל מילה שאמרת לשלושת האברכים, ידעתי שאני בניסיון, עומד למבחן, ידעתי שאני מוכן' אז היה לי קל לא לכעוס, באתי מוכן' אמר לו הרב: 'זהו בדיוק ככה בחיים, כמו שאני שלחתי אליך אברכים לנסותך, כך נשלחים אלינו ביום יום ניסיונות, ברגע שאתה מבין שזה השם שלח, בדיוק כמו שהרב שלח, אז אתה הופך רגוע, אתה מבין שרק מנסים אותך מן השמים, אז

שנת 2002 למנינם בישוב מונסי במדינת ניו יורק בארה"ב, נכנס בחור אחד לשיבה של חסידי בעלזא ואמר: 'חברים יקרים, יש כעת בן אדם שמתחתן והגיעו רק 20 אנשים לחתונה, מצוה לשמח חתן כלה' כל החסידים סגרו מיד את הספרים ויצאו 400 איש וצעדו קוממיות אל עבר אולם השמחות, הרימו את החתן על הכתפיים והתחילו לרקוד ולעשות שמח כשאביו יושב בשולחן ונרגש מהמחזה.

ניגש אחד החסידים ואמר לאבא של החתן 'בוא תצטרף אלינו לריקודים' השיב האבא של החתן 'מחילה, לפני 3 ימים עשיתי ברית מילה ואני לא יכול לזוז' נבהל אותו חסיד וחזר לרחבת הריקודים. אדם אחד שישב ליד האבא אמר לו 'אני לא מחסידות בעלזא, אני מחסידות חב"ד בכלל, פשוט ראיתי אותם מגיעים לכאן והצטרפתי, שמעתי מה שאמרת לאותו חסיד שניגש אליך, בדבר ברית המילה שעשית וזה ריגש אותי מאד מאד, מרגש לשמוע שכן אדם בגילך, עושה ברית מילה'

אמר האבא לאותו חב"דניק: 'אתה רואה את הבן הזה שמתחתן, כשהוא היה בן 4 אשתו נפטרה מהעולם, וכל מה שנשאר לי, כל החיים שלי זה הילד הזה, כל מה שהוא רצה נתתי לו, לפני חמש שנים הוא בא וסיפר שחזר בתשובה, מה שהוא רוצה אני מוכן לעשות עבורו, עד סוף העולם אני מוכן ללכת בשבילו. לפני כמה זמן, סיפר לי שהוא מתחתן ושאלתי אותו, מה הוא רוצה? אני מוכן לעשות הכל בשבילו, לתת לו איזה סכום שהוא רוצה, והבן אמר לי: אבא, בקשה אחת יש לי אליך, כשאהיה בחופה, אני חייב שאתה תהיה כבר אחרי ברית מילה! וזו היתה הבקשה היחידה של בני. אני יהודי, אבל הוריי לא עשו לי ברית מילה, אז בשביל הבן שביקש לחתונתו, עשיתי מאמץ ועברתי לפני שלושה ימים ברית מילה ועתה אני לא יכול לזוז בחתונה, אבל כמובן שמח מאד'

שמע החב"דניק את הסיפור ואמר לאבא: 'שמע, אתה מאד מאד מאד ריגשתי אותי' הוציא דולר מהכיס ואמר לאבא: 'כשאני הייתי בבר מצוה שלי, לפני 20 שנה, עברתי בחלוקת דולרים אצל הרבי מלובביץ', והוא נתן לי את הדולר הזה והורה לי לתת אותו פעם למישהו, אז הנה אני היום נותן לך את הדולר של הרבי'

האבא כמעט התעלף על השולחן, החליף צבעים, ושאלו מה הסיפור? סיפר האבא: 'לפני 20 שנה, עשיתי עסקה בניו יורק, וזה שעשה איתי את העסקה, היה בחור מסורתי ואמר לי שהיום יש חלוקת דולרים אצל הרבי מלובביץ' וכדאי שנלך, ואכן הלכנו ועמדנו כמעט שלוש שעות בתור, וכשהגענו לרבי, הוא הוציא דולר ונתן לשותף שלי, דילג עלי ונתן לזה שאחרי דולר, הבחור המסורתי לא הרגיש טוב עבורי והלך לעזור של

הרב לשאול, מדוע לא נתן גם לי דולר כמו לכולם? לי זה בכלל לא הזיז, אני באתי יותר בשבילו, עוד דולר פחות דולר, זה לא משנה לי בכלל, אבל האדם שבא איתי לא ויתר, הוא אמר שאין מדובר בערך הכספי, יש כאן ענין עם הדולר הזה, זה משהו קבלי, משהו שהופך את האדם לשליח מצוה, וניגש להחליף מילים עם העוזר והתעקש שידבר עם הרבי אודות הדולר החסר.

העוזר דיבר עם הרבי וחזר אלינו עם תשובה, הוא מסר שהרבי אמר, שברגע שאעשה ברית מילה אקבל דולר ממנו. נדהמתי איך הרבי יודע שאני יהודי ולא עברתי ברית מילה? מאז אותו ביקור אצל הרבי עברו כבר 20 שנה ואני בכלל שכחתי מזה, אבל עכשיו שנתת לי דולר הצטמררתי, כי נזכרתי בדברי הרבי אודות הדולר שאקבל כשאעשה ברית מילה' ואנחנו ראינו גדולתו של צדיק, שיודע התרחשויות עתידיות בכזה דיוק פנומנלי!

לפני 53 שנה, בהיותו בן 25, הגיע הרב שלמה עמאר שליט"א למועצה המקומית שלומי בגליל המערבי. היה זה סוף חודש אלול והרב שהה שם כשבוע. אחד התושבים בשם דוד בא לשוחח עם הרב עמאר, הרב הבחין שפניו נפולות ושאל אותו מדוע? ודוד סיפר לרב עמאר: 'ראית את בני החייל ביום שבת?' 'כן ראיתי אותו בבית הכנסת' השיב הרב והאב סיפר: 'בני חייל קרבי וביום ראשון היה צריך לחזור לצבא, אני שמגדל ירקות, הייתי צריך עזרה וביקשתי ממנו להישאר עד יום שני ולעזור לי לקטוף מלפפונים ועוד כמה דברים,

בני חייל ואמר, אבא אם זה היה תלוי בי, אין שאלה בכלל! ודאי אעשה עוד לפני שתבקש, אבל בצבא אי אפשר לעשות מה שרוצים ולהיעדר יום שלם ככה סתם לא שייך! ואני אמרתי לבני, אל תדאג אארגן לך מכתב בחותמת המועצה, שבו אפרט שהייתי חייב אותך דחוף וכו', הבן אמר 'אבא, בצבא זה לא עובד ככה' אך אחרי לחצים הצלחתי לשכנע את בני להגיע רק ביום שני והוא נשאר, עשה כיבוד אב ואם ועזר לי מאד עם המלפפונים'

והמשיך האב לספר לרב עמאר: 'כי כאשר הגיע בני לצבא ביום שני, הם בדיוק היו באמצע מסדר, וכשראה אותו המפקד צרח עלי וביזה אותו לעיני כל, הבן שלי ניסה לעצור את המפקד בלהט דיבורו וניסה להסביר, שיש סיבה שהגיע רק היום והביא מכתב מהמועצה ורק רצה לעשות כיבוד הורים, אך המפקד, לא רק שלא הקשיב, הוא ראה זאת כחוצפה כלפיו ומיד שפט את בני והכניסו אותו למשך חודש לבית כלא, וזה אומר שהוא לא יהיה איתי בבית בשום חג, לא ראש השנה לא כיפור לא סוכות, לא שמחת תורה, וזה השכר שהוא קיבל על כיבוד הוריו?' ניסה הרב עמאר לנחם אותו והוסיף שכל מה שהשם עושה, לטובה עושה' האב הקשיב לרב עמאר, מצד השכל הוא

מבין שודאי שהקב"ה לא עושה רע, אבל מצד הרגש הדמעות זלגו מעיניו, הרי איך יישב בשולחן החג, כשבנו במקום נורא? זה לא נתן לו מנוח!

עברו חלפו 12 ימים ופרצה מלחמת יום הכיפורים הנוראה, כל חבריו של בנו הכלוא נהרגו, והוא היחיד מכל החברים שנותר בחיים!. אז הבין דוד, את שאמר לו הרב עמאר, שכל מה שעושה הקב"ה, לטובה עושה, כי לפני 12 יום, בית כלא נראה בעיניו כדבר איום ונורא, אבל עתה הוא מודה לכורא שבנו שם, כי הדבר הנורא הזה, הציל אותו למעשה ממות בטוח!

השבוי רום ברסלבסקי, כשיצא מן השבי, היה שבור, מפורק פיזית ונפשית, ולא יכול היה לחזור לחיים שלו, כל עוד המפלצת, המחבל הארור שהחזיק אותו, עדיין בחיים!. הענין הזה שהמחבל המפלצת עדיין חי, הטריד את מחשבתו נון סטופ ועשה לו מעין חסימה נפשית, הוא לא היה מסוגל לעשות שום דבר! רום לא יכול היה לצאת לדרך חדשה, כל עוד המחבל מסתובב חופשי, עד כדי כך שהוא נהג להתקשר לשב"כ והיה מציע להם, שהוא מוכן להיכנס לעזה ולתפוס את אותו מחבל ארור. אך כמובן שהם דחו את בקשתו בנימוס, כי זה לא שייך פעולות ביטחוניות בעזה לאזרחים ובטח לא לשבוי שחזר.

בינתיים רום התחזק וגם החל לשמור שבת ב"ה, כל העת היה בקשר עם רב אחד וגם שאל: 'יש לי קעקועים שעשיתי בעבר, עכשיו אני מתחזק ומתקרב, האם אני מחוייב להוריד את הקעקועים?' אמר לו הרב: 'ראה, יש איסור מהתורה לעשות קעקועים, אבל אחרי שעשית אין חיוב להוריד, אבל אם אתה רוצה לעשות מסירות נפש ולעבור את הסבל הזה של הורדת הקעקועים, תבוא עליך ברכה'

שמע רום את שאמר הרב והחליט שהוא עושה קידוש השם, רום הרגיש שהוא חייב לקב"ה שהציל אותו ממוות בטוח בשבי החמאס, כי כבר כמה פעמים היה ממש על הקצה ובתחקיר שערכו אחרי השבי, הבינו שגם היה סוג של מוות קליני, אז רום רצה להודות לבורא על מתנת החיים בחזרה, וכאמור היה נחוש להוריד את הקעקועים כדי לקבל צורה של יהודי לא רק בנפש, אלא גם בגוף.

הלך רום למקום שבו מסירים קעקועים ומסר נפשו למרות הסבל והכאבים, עת יצא משם ונכנס לרכב, קיבל טלפון מהשב"כ, רום חשב בלבו והתרגש 'סוף סוף הסכימו שאני אכנס לעזה' אבל 'א' מהשב"כ אמר לו: 'רום היקר, אני שמח להודיע לך חגיגית, שהמחבל הארור מחמוד פטאיר חוסל' רום עצר בצד ובכה במשך שתי דקות, ירד לו הר של סלעים מהלב, עתה יוכל ב"ה לחזור לחייו. ומדהימה העובדה, ואין זה מקרי כלל! שבדיוק בזמן שהסיר את הקעקועים, חוסל המחבל שהחזיק בו בשבי, כי כשאדם עושה מסירות לקב"ה, בורא עולם מעניק למכבירו!

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומישה בני אלנה לאה ולעומר בן אורלי ולשרית בת חנה וליוסף וחביבה אמונה בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולשיראל בת מלכה ולרפואת הרב חזקיהו דב הכהן קוק בן שושנה ותם רפאל בן שרה שיר ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבית בת רחל ודודתן אלחנן בן רחל וחביבה בת נעימה ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר וחורות בת שרה **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה ואסף בן בדרה וצאלח בן מרים וזוהבה בת זכיה וסמי בת מרים ויחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וציון בן רחמים ומנוס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנוס ויוסף בן לאה וצפניה בן שלמה ומאיר בן חבובה ואסתר פריידה בת פאבל ואמנון בן זוהבה